

Čia si, EUTANÁZIA?

o. Miroslav Čajka, C.Ss.R.

sites.google.com/site/eireneredemptio

“VRAHOVIA!” - ozval sa výkrik z verejnej galérie Belgického parlamentu na adresu poslancov vo štvrtok 13. februára 2014, keď sa na svetelnej tabuli ukázalo 86 hlasov schvaľujúcich všeobecnú eutanáziu, teda eutanáziu, ktorá zahrňuje **už aj deti**.

Eutanázia je z gréckeho a znamená doslovne: *eu - dobrá, thanatos - smrť*. Iná definícia znie: „*Eutanázia sa vzťahuje na prax úmyselného ukončenia života s cieľom ulaviť bolesť a utrpenie.*“

Och, čo za sústrast zrazu od tých, ktorí ničia a zdieľajú národy! Kde sa u nich zrazu vzala taká starostlivosť o ukončenie utrpenia blížneho?!

Naozaj ho chcú ukončiť?! Pozrime sa na to!

Ale vlastne, pýtam sa ich, prečo ho chcú ukončiť?

Hlúpa otázka z mojej strany?

Ja si to nemyslím. **Je to podstatná otázka, bez ktorej nemá zmysel púšťať sa do ďalšieho objasňovania.**

Satan, ktorý „*sa tvári ako anjel svetla*“, uvádza mnohé zdanlivo „pekné“ a „dojímavé“ argumenty pre zabíjanie.

Aj odporcovia eutanázie uvádzajú argumenty, ale ja s nimi vôbec nie som spokojný, alebo len málo.

Pozrime sa najprv najčastejšie argumenty dávané za eutanáziu:

- Hľa, ako ľudomilne znejú podmienky detskej eutanázie: „*Pacient si musí byť vedomí svojho rozhodnutia. Žiadosť musí byť odobrená rodičmi a tímom ošetrovateľov. Choroba musí byť nevyliciteľná. Pacient musí mať veľké bolesti, ktoré žiadne lieky nemôžu utíšiť. Dieťa musí urobiť opakovanú žiadosť, že chce zomrieť. Aj deti by mali mať voľbu, právo zomrieť.*“

- BBC: „...[dievčatko] trpí na nevyliciteľnú genetickú chorobu... Zomrela, keď mala 10 mesiacov.“ Matka dievčaťa: „*Ak chcete, aby vaše dieťa žilo, malo by*

to byť pekným spôsobom a nie ako bola... Veľmi to bolí, keď vidíte svoje dieťa trpieť!“ Matka dieťaťa na CNN: „...Potom si začínate klásť otázky, aký je úžitok z držania tohto dieťaťa nažive?“ A tak matka dcére nedala jesť a piť, aby urýchlila „nevyhnutné“. Komentátorka: „Sedatíva, zadržanie potravy a vody, je všetko pravdepodobne legálne, ale Linda [matka] si želala dať jej smrtiacu dávku, čo však nie je [legálne].“ „Matka bojovala za zmenu legislatívy.“

- „Nechajte ma ísť teraz, zakiaľ som ešte ľudskou bytosťou, kým ešte vždy mám svoju ľudskú dôstojnosť.“ - Istý lekár na BBC.

- Socialisti [komunisti]: „Eutanázia je najvyššie gesto ľudskosti.“

- „Veď to sa len legalizovalo, čo sa i tak stane.“ - povedal lekár.

A teraz ukážka zvyčajných argumentov proti eutanázii:

- „Zákon doslova povoľuje lekárom zabiť dieťa.“

- Cirkevní predstavitelia „argumentovali“, že zákon je nemorálny.

- Arcibiskup: „Zákon hovorí, že mládež nemôže urobiť zodpovedné rozhodnutie v dôležitých ekonomických a emocionálnych záležitostiach, ale zrazu je schopná rozhodnúť, že niekto ich môže zabiť.“

- 160 belgických pediatrov: „Niet naliehavej potreby pre tento zákon, lebo moderná medicína je schopná uláviť bolesť.“

- Šéfka kresťanských demokratov: „Tínejdžri, tvrdia špecializovaní psychiatri, extrémne ťažko sa dokážu zodpovedne rozhodnúť.“

- „Nikdy to nebude voľba dieťaťa ani rodičov. Jemný tlak, skutočný alebo pociťovaný, bude súčasťou a základom dohody. Tak to proste je.“

- Snaha o eutanáziu je iba „premaskovaný úsudok o kvalite života“.

Tieto argumenty proti eutanázii sú zaiste dobré a správne, ale sú DRUHORADÉ. Bez PRVORADÝCH neobstoja.

Moja otázka je: A kde je Boh v tom všetkom?!

Preto som sa na začiatku pýtal: „Prečo nemajú ľudia trpieť?“

Pýtam sa vás, komunisti, ateisti...: ak človek je iba kôpka atómov, ktorá dnes je a zajtra sa rozpadne, aký zmysel má hovoriť o sústrasti s trpiacimi?! Aký význam to má, keď všetko vzniklo len z chaosu molekúl a znovu sa prepadne do chaosu hmoty? Čo je to dobro, právo, dôstojnosť, zákon... ak duša nejestvuje?! Veď sa na to nedá aplikovať žiadna, opakujem, žiadna fyzikálna veličina. A teda to nie je hmota. A tak pre vás to musí byť NIČ. Vaše bojevanie za akési „práva“ a „zákony“ je smiešne. Pre vás sú to len nezmyselné chemické pochody vo vašej hlave, ktoré sa skôr či neskôr rozsypú. Všetky tie srdcervúce argumenty za eutanáziu sú len kopa hnoja vo vašich hlavách, keďže podľa vás človek vyšiel z nezmyslu a do nezmyslu hnoja odíde. Prečo

by sa malo skrátiteľné utrpenie, keď aj tak život nemá žiadny zmysel: molekuly sa zhlukli z nezmyslu a do nezmyslu sa rozhluknú, tak to predsa tvrdíte! Tak čo sa tu oháňate tým, čo vytvorila katolícka Cirkev?! Ste zlodeji, ktorí stavajú a privlastňujú si to, čo iný vybudoval.

Cirkev priniesla do sveta charitu, Cirkev priniesla pojem ľudského práva, ľudskej dôstojnosti, atď. Pred kresťanstvom sú to všetko totálne neznáme pojmy. Nemožno hovoriť o právach či spravodlivosti bez Ježiša Krista.

Tá matka sa pýtala, aký je úžitok z držania jej dieťaťa pri živote. Ale či aj chcela počuť odpoveď?!

Odpoveďou je Ježiš Kristus ukrižovaný. Kristov kríž dáva zmysel životu, utrpeniu i smrti. Utrpenie má vykupiteľskú hodnotu. Svätý Pavol nám hovorí:

Teraz sa radujem v utrpeniach pre vás a na vlastnom tele dopĺňam to, čo chýba Kristovmu utrpeniu pre jeho telo, ktorým je Cirkev. (Kol 1:24)

V Ježišovom svetle vidíme, že utrpenie má zmysel. A to väčší a slávnejší než by kto očakával.

Neraz je vidieť športovca, ktorý celý vyčerpaný dôjde do cieľa a neraz sa tam zrúti. K čomu je dobré to vyčerpanie, to utrpenie?! Nikto sa nad tým nepozastaví, lebo každému je to jasné. Ale to isté je predsa aj v našom životnom behu. Prečo to mnohí nechcú pochopiť? Na konci čaká večný život. Svätý Pavol hovorí:

Len aby som dokončil svoj beh a službu, ktorú som dostal od Pána Ježiša: svedčiť o evanjeliu Božej milosti. (Sk 20:24)

Kto zavedie, zdržuje sa všetkého; oni preto, aby dosiahli porušiteľný veniec, my však neporušiteľný. (1 Kor 9:25)

Trpieť z lásky k Bohu a k blížnemu, to je svedectvo obetujúcej sa lásky. „Láska, to bolí.“ - hovorila matka Tereza. Ona nechodila po uliciach pichať ľuďom smrtiace injekcie, aby ich zbavila bolestí, ale preukazovala im Kristovu lásku, aby videli, že ich život má zmysel, lebo sú milované Božie deti a sú ukrytí v tajomstve Kristovho utrpenia. Toto je „umrieť v dôstojnosti“ a nie eutanázia, ktorá človeku hovorí: „Si už bezcenná nula.“

Ježiš Kristus hovorí:

Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme svoj kríž a nasleduje ma. (Mt 16:24)

Kto odmieta svoj kríž, ide za satanom. Kto nechce zaprieť svoj krátkozraký úsudok pred múdrosťou živého Boha, ten sa dáva klamať lžou satana. Ten sa povyšuje nad Boha.

Keď Kristus hovoril o svojom budúcom utrpení, Peter mu odvrával: „To sa ti nesmie stať!“ Ale Kristus mu povedal: „Choď mi z cesty, satan! Na pohoršenie si mi, lebo

nemáš zmysel pre Božie veci, len pre ľudské!“ (Mt 16:22n) Táto Kristova odpoveď je aj pre eutanáziu.

A ak socialisti prehlasujú, že eutanázia je najvyššie gesto ľudskosti, tak je jasné, že je to najvyššie gesto satanskosti. Odstúp, satan!

Boh dal život a len Boh ho môže vziať! Ani človek sám nemá žiadne „právo“ pozbaviť sa svojho života!

Spomínam si, keď som pracoval na studenej valcovni v železiarňach, s akou zúrivosťou jedna kolegyňa povedala: „Ja nebudem trpieť!“ Mňa zarazila tá zúrivosť, s akou to povedala. Aj za eutanáziou je zúrivosť proti Božej vôli, zúrivosť proti Božej múdrosti, zúrivosť proti Bohu.

Človek má také „právo“ na eutanáziu, aké ja mám „právo“ vylúpiť banku.

Ak zhrješ, zomrieš, - povedal Boh v raji. Boh ustanovil smrť pre človeka, tak ako lekár pri vakcinácii „nakazí“ človeka oslabenou kultúrou choroby. Smrť, ktorú Boh dal za hriech, je liekom proti večnej smrti. Keby nebolo telesnej smrti, ktorá pobáda človeka myslieť na Boha a večnosť, kolíky by sa spasili?

Každá bolesť nám hovorí o prítomnosti hriechu. Ach, ale ako často v bolesti iného vidíme náš vlastný hriech! Pyšní si však nechcú priznať hriech a preto chcú za každú cenu odstrániť pred svojich očí to, čo im ho pripomína, a to je pravým dôvodom boja za eutanáziu. Nie, nejde im o trpiacich! Sebe chcú uľaviť!

Eutanázia nie je žiadna „dobrá smrť“. Lebo eutanáziou sa stávaš vrahom a ako vrah skončíš naveky v jazere ohňa a síry!

Ale zbabelci, neveriaci, poškrvnení, vrahovia, smilníci, traviči, modloslužobníci a všetci luhári budú mať podiel v jazere horiacom ohňom a sírou; to je tá druhá smrť.“ (Zjv 21:8)

Aká teda eutanázia, „dobrá smrť“? Eutanáziou sa nevyhneš utrpeniu, lebo budeš naveky v pekle v nevýsloviteľných bolestiach. Ak hlasuješ za eutanáziu, hlasuješ za vraždy, a ak sa nespamätáš, skončíš v pekle ako satan, ktorý tiež chcel byť múdrejší ako Boh.

Alebo sa budeš držať svojho satanského mudrovania, alebo sa podriadiš Božej múdrosti. Vyber si!

Boh ti hovorí:

Utrpenia tohoto času nie sú hodny porovnávania s budúcou slávou, ktorá sa na nás má zjaviť. (Tim 8:18)

Radujte sa, keď máte účasť na Kristových utrpeniach, aby ste sa radovali a plesali aj vtedy, keď sa zjaví jeho sláva. (1 Pt 4:13)

Nuž vyberieme si Božiu múdrosť alebo satana?! Vyber si! Veď si chcel mať slobodu voľby! Ktorú ti predsa Boh nikdy nevzal, ale naopak dal. Nuž vyber si: nebo alebo peklo.

Predložil som vám život i smrť, požehnanie i kliatbu! Vyvol' si život. (Dt 30:19)

Áno, máš slobodu hlasovať za eutanáziu, za vraždy, ale tá sloboda nie je žiadne „právo“. Ako sa slobodne rozhodneš, takú večnosť budeš mať.

Dalo by sa ešte uvažovať o tom, či naozaj strojcom eutanázie ide o trpiacich alebo o zákony na odstraňovanie nepohodlných. O tom, prečo sa nerieši utrpenie lekárov a sestričiek uväznených za odmietnutie eutanázie. A podobne. Ale to stačí!

Mňa len irituje, prečo sa bojíme argumentovať PRVORADÝMI argumentami. Buď Boh je alebo nie je. Nech sa ateisti neodvolávajú na „charitu“, „práva“ a podobne! Nech vychádzajú zo svojich princípov a nie katolíckych!!

Božou pravdou treba argumentovať na prvom mieste. Dokedy sa budeme báť pred týmto skazeným svetom hovoriť o Bohu a Ježišovi Kristovi ako o samozrejmosti?! Má byť bezbožnosť a bojovný ateizmus samozrejmosťou?!

Áno, poslanci v belgickom parlamente mali slobodu (nie „právo“!) zdvihnúť ruku za vraždy. I my máme slobodu, a aj Bohom dané právo ba i povinnosť, postaviť sa proti takému zákonu. Nie, zločincom nepatrí sloboda! Ak pri voľbách hlasujeme za bezbožných, ktorí tvrdo, - slovom alebo životom, - hlásajú ateizmus a „právo“ zabíjať (napríklad aj nenarodených), i pre nás zaznieva výkrik z balkóna belgického parlamentu: „VRAHOVIA!“.